

10.A és a drámanap

Év elején megkaptuk azt a feladatot, hogy január végére meg kell írunk, rendeznünk és előadnunk egy darabot a *Candide* vagy a *Gulliver utazásai* alapján. Először nem nagyon tudtunk mit kezdeni az egésszel, de aztán összehoztuk az alapkoncepciót a halott *Candide*-ről és könnyűvérű Kunigundáról. Nem sokkal ezután megírtuk a szöveggönyvet és elkezdtük a próbákat. A lyukas első órákat feláldozva kezdett alakot öltetni a darab. Mindenki aktívan részt vett a készülődésben, hozzátette a saját ötletét, hogy a végén sikert arassunk, elkészült a plakát és a film is.

Aztán eljött a nagy nap, fel kellett lépni. Egy kisebb technikai bakitól eltekintve minden úgy ment, ahogy elterveztük. A poénokon nevettek, hatalmas tapsot kaptunk, amitől mindenki nagyon feldobódott. Aztán megnéztük a többiek előadását is, amikről a következő benyomást kaptuk:

10P:

Két narrátor beszélt (többé, de inkább kevésbé érthetően) aztán pedig táncoltak. Vicces volt, de egy idő után unalmassá vált. Nem láttunk benne túl sok befektetett energiát.

10F:

Jó ötletek, jelmezek és díszlet. Az élő zene nagyon sokat dobott a hangulaton. A végén a videó nem volt teljesen érthető, de ennek ellenére ez az osztály volt az, amiben igazi ellenfelet érzett az osztályunk.

10N:

Egy osztály-project 6 emberrel? Természetesen tudjuk, hogy lebetegedett a főszereplő és irigylésre méltó, hogy milyen gyorsan sikerült megmenteniük az előadást. De nekünk azt mondták, hogy a drámanap felkészít bennünket a jövő évi kádira, ahol szintén kell filmet forgatni, illetve felosztani a feladatokat az osztály tagjai között.

A színészek remekül játszottak (többségük színjátszós), de néhányukról nem nagyon sikerült eldönteni, hogy ki is akar lenni pontosan.

10B:

Maga az ötlet a felelésről nagyon tetszett. Jakus tanár úr parodizálása nagyon pontos és felismerhető volt. A felelő azonban érthetetlenül beszélt. Ami még elég zavaró volt, az a majdnem egy perces szépkakolás volt. A darab szó szerint megállt, csak azért, hogy összepakolják a székeket, majd a végén megint visszarakják.

10G:

A „díjnyertes” darab. Ugyan a werkfilmben azt mondták, hogy azt szeretnék üzeni a nézőknek, hogy nem a külső a legfontosabb érték, nekem pont az ellenkezőjét sugallta. Előfordult, hogy fél percig senki nem volt a színpadon, vontatott volt. Sokszor el kellett gondolkoznunk, hogy ez egy paródia akar lenni, vagy egy gyatra, de komolyan gondolt jelenet. A végén a „lényeg”, azaz a kiszemelt fiú szavait egyáltalán nem lehetett érteni, ami még inkább megerősítette bennem azt, hogy csak a külső a fontos. És valaki megmondaná

nekem, hogy ennek az egésznek mi a fene köze volt a *Gulliver*hez a főszereplő nevének kívül? Mert ennél több hasonlóságot keresve sem sikerült találnom.

Miután az összes osztály előadta szerzeményét a folyósón elkezdődött az esélylatolgatás. Rengeteg diák és tanár jött oda hozzánk megdicsérni az osztályt. Az – amúgy fél órát késett - eredményhirdetésre úgy ültünk be, hogy biztosan magunkénak éreztük a dobogót. De amikor a negyedik helyezésnél a 10.A-t hallottuk megfagyott bennünk a vér. De nem csak bennünk, a többi osztály tanulóiban is. A taps úgy-ahogy megszólalt, de senki nem értette, hogy mi történt pontosan. A hab a tortán az volt, amikor kiderült, hogy a mindenki által végtelenül unalmasnak vélt *Gulli Vera* nyert. A fél díszterem erős ellenérzését fejezte ki (köztük én is), utólag belátom elég modortalanul.

Nem kevés káromkodás közepette mentünk ki a díszteremből, mert a döntést igazságtalannak tartjuk.

Ezúton is szeretném megköszönni a 3. helyen végzett N-eseknek, akik elismerték, hogy a mi darabunk jobb volt és jobb helyezést érdemeltünk volna; a 2. helyezett F-eseknek is, akik jobban érezték volna magukat, ha utánunk lettek volna másodikak; és a 10.P-nek is, akik az osztályfőnökön keresztül üzenték nekünk ugyanezt.

Az évfolyamtársainknak tetszett a *Candide, avagy az alkoholizmus*, és ez az, amit el akartunk érni. Amikor a szövegkönyvet írtuk 150 tinédzsért szeretettünk volna szórakoztatni. Ezt a célt elértük, de sajnos 4 ember (történetesen a zsűri) túl provokatívnak találta az előadást.

Később azt a magyarázatot kaptuk az indokolatlanul rossz helyezésre, hogy ha a zsűri első helyre tette volna a darabunkat azzal támogatta volna azt az életstílust, amit mi bemutattunk. Szerintem, akár csak Voltaire *Candide*-jában, itt is érthető volt az a szatirikus stílus, amivel a társadalom bizonyos rétegét bemutattuk. Az eredeti mű is hasonlóan provokatív lehet még ma is, nem csak megjelenésekor, így hát mivel más instrukciót nem kaptunk helyesnek találtuk ezt a stílust továbbvinni.

Igen, az előadásban előkerült a drog, az alkohol és a szexualitás, amik ugyanígy jelen vannak a világban. Akárki kapcsolja be otthon a tévét a főműsoridőben, ugyanezt fogja látni. Ha az emberek ezt szeretik a szabadidejükben nézni, akkor nekünk is alkalmazkodnunk kell az igényekhez.

Felmerült az az ötlet is, hogy legközelebb külsős (és pártatlan) tagokkal is bővíthetne a zsűri, például a műv.ház, vagy a Váci Dunakanyar Színház művészeti vezetőivel; illetve az is, hogy valamilyen módon a közönségnek is legyen beleszólása.

Végül az osztállyal arra a következtetésre jutottunk, hogy sokkal többet nyertünk, mint egy osztálynap. Millió olyan pillanatot kaptam az osztálytól a próbák alatt, amit egyetlen kirándulás sem tudna helyettesíteni.

Szabó Katalin